

**Mat 25:14** γὰρ ἄνθρωπος | ἐκάλεσεν | τοὺς δούλους  
 ὥσπερ | ἀποδημῶν | ἰδίους

καὶ τὰ ὑπάρχοντα  
 παρέδωκεν | αὐτοῦ  
 αὐτοῖς

**Mat 25:15** καὶ ἔδωκεν | τάλαντα  
 μὲν | ᾧ | πέντε

δὲ | ᾧ | δύο

δὲ | ᾧ | ἓν

ἑκάστῳ  
 κατὰ τὴν δύναμιν  
 ἰδίαν

καὶ ἀπεδήμησεν.  
 εὐθέως

**Mat 25:16** ὁ ἠργάσατο  
 λαβὼν | τὰ τάλαντα | ἔν αὐτοῖς  
 πέντε | πορευθεὶς

καὶ ἐκέρδησεν | πέντε  
 ἄλλα

Mat 25:17

ὁ	ἐκέρδησεν	
τὰ	ὡσαύτως	ἄλλα
δύο		δύο.

Mat 25:18

δὲ

ὁ	ᾠρύξεν	γῆν
λαβὼν	τὸ	ἀπελθὼν
	ἓν	

καὶ

ἔκρυψεν	τὸ ἀργύριον
	τοῦ κυρίου
	αὐτοῦ.

Mat 25:19

δὲ

ὁ κύριος	ἔρχεται
τῶν δούλων	μετὰ χρόνον
ἐκείνων	πολὸν

καὶ

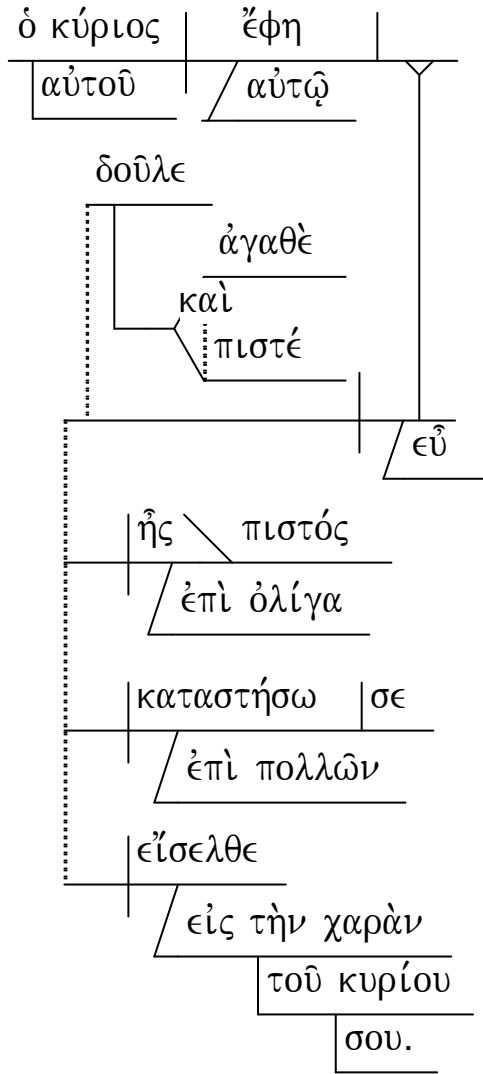
συναίρει	λόγον
	μετ' αὐτῶν.

Mat 25:20

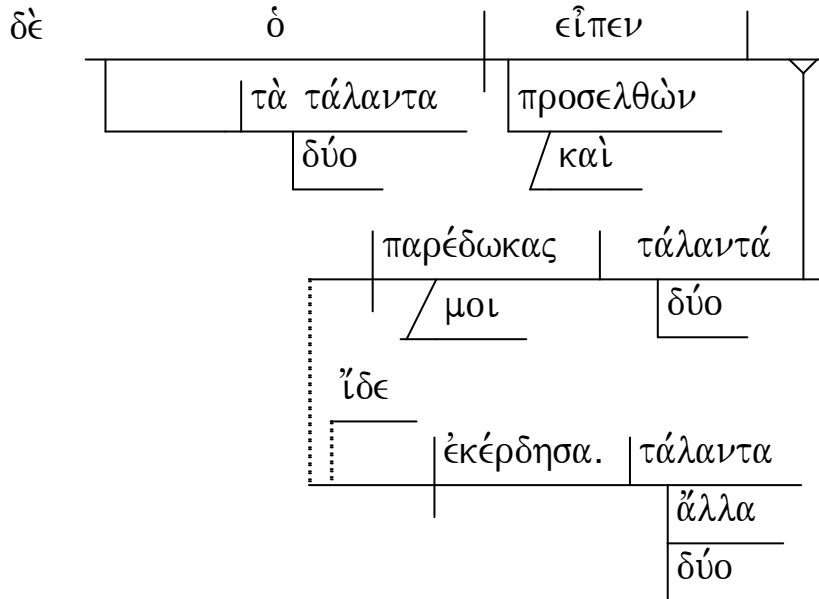
καὶ

ὁ	προσήνεγκεν	τάλαντα
λαβὼν	τὰ τάλαντα	ἄλλα
	πέντε	πέντε
	λέγων	
κύριε	παρέδωκας	τάλαντά
	μοι	πέντε
ἴδε	ἐκέρδησα.	τάλαντα
		ἄλλα
		πέντε

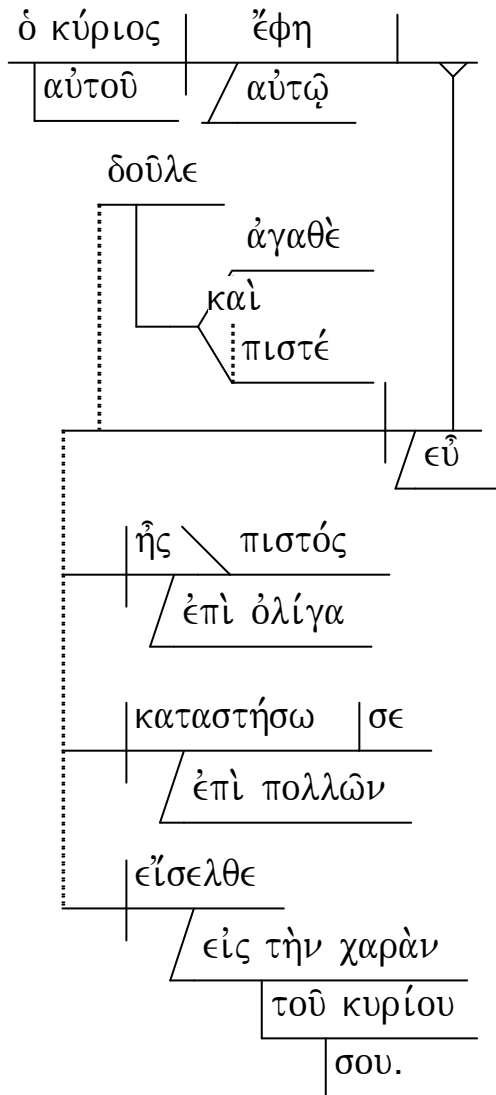
Mat 25:21

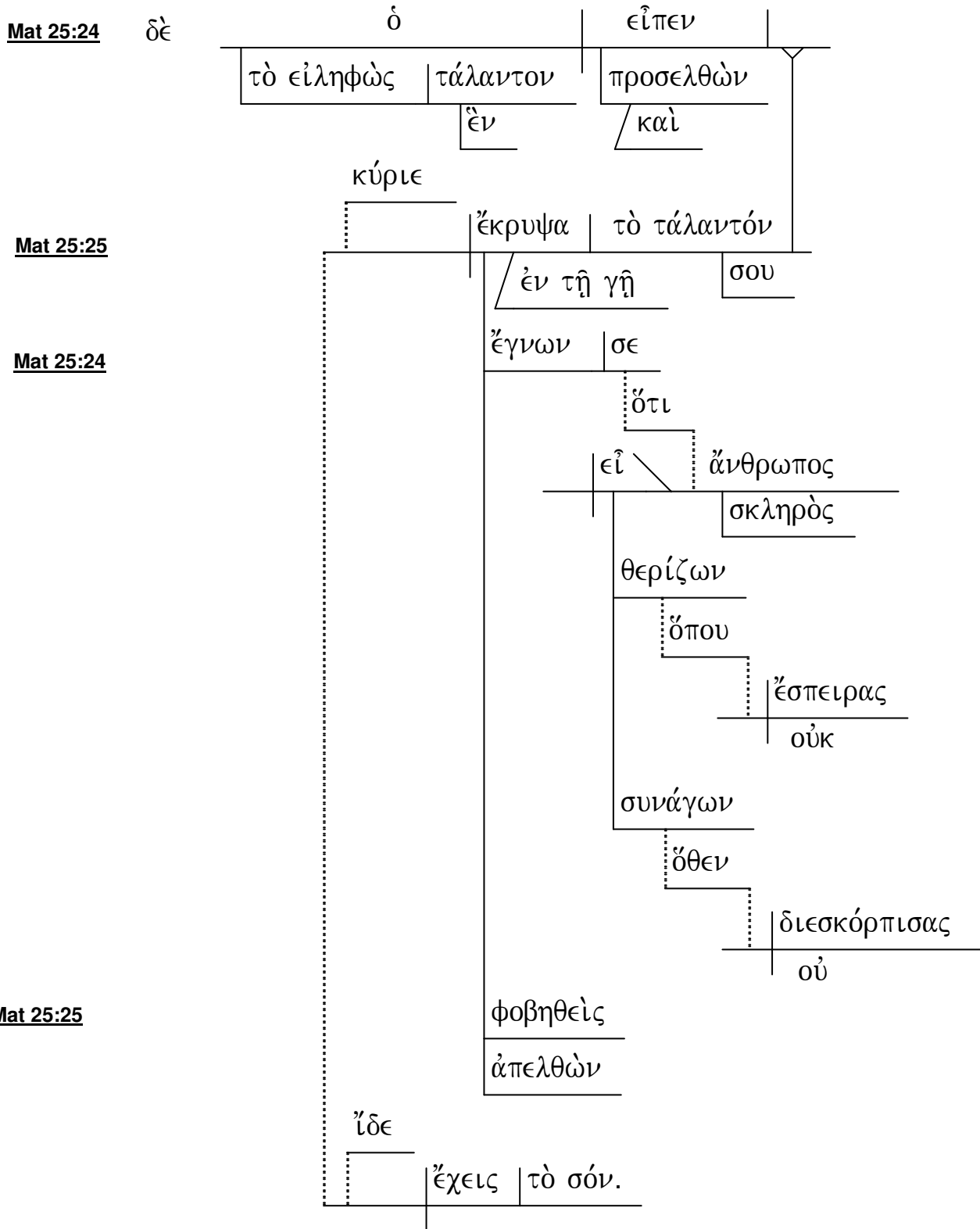


Mat 25:22



Mat 25:23





Mat 25:26

δὲ ὁ κύριος εἶπεν  
 αὐτοῦ / αὐτῷ ἀποκριθεὶς  
 δοῦλε  
 πονηρὲ  
 καὶ ὀκνηρὲ  
 ἦδεις  
 ὅτι  
 θερίζω  
 ὅπου  
 ἔσπειρα  
 οὐκ  
 συνάγω  
 ὅθεν  
 διεσκόρπισα;  
 οὐ

Mat 25:27

οὖν ἔδει  
 σε || βαλεῖν | τὰ ἀργύριά  
 || / τοῖς τραπεζίταις | μου  
 καὶ ἐγὼ ἐκομισάμην | τὸ ἐμὸν  
 ἂν / σὺν τόκῳ.  
 ἐλθῶν

**Mat 25:28**

οὖν ἄρατε τὸ τάλαντον  
ἀπ' αὐτοῦ

καὶ

δοῦτε  
τῷ ἔχοντι τὰ τάλαντα  
δέκα

**Mat 25:29**

γὰρ

δοθήσεται  
τῷ ἔχοντι  
παντὶ

καὶ

περισσευθήσεται

δὲ

ὁ ἄρθήσεται  
καὶ ἀπ' αὐτοῦ.  
τοῦ ἔχοντος  
μὴ ἔχει

**Mat 25:30**

καὶ

ἐκβάλετε τὸν δοῦλον  
ἀχρεῖον  
εἰς τὸ σκότος  
τὸ ἐξώτερον

ὁ κλαυθμὸς

καὶ ἔσται ἐκεῖ  
ὁ βρυγμὸς  
τῶν ὀδόντων.